

[Glensgård.]

hr. Svend Andersen (Rosk. a.), der ligger til grund for det.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil ikke bidrage ret meget til denne debat, blot kommentere noget af den inkonsekvente snak, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har fremført på denne talerstol. Først stiller man sig op og siger: ja, all right, I vil bare bruge løs og bruge løs og skaffe arbejderne goder, men til syvende og sidst så er det jo dem, der skal betale det igen. Så hykler man lidt over det. Men samtidig kommer man med massevis af lovforslag. Der er simpelt hen kommet 10-15-20 lovforslag i denne samling, som har været ensidigt vendt mod arbejderne. Og så kommer man og vil skære nogle karensdage væk også. Det er konsekvent! Først siger man: vi skal bruge princippet med at spare en krone det ene sted, hvis den skal anvendes et andet sted, og så bruger man det samme princip over for arbejderne. Først så tager man lidt fra dem, og så tager man lidt mere fra dem — ja, det er konsekvent!

Formanden:

Jeg tror, de korte bemærkninger tid snart er forbi. Det er jo formanden, der skønner over det. Skal vi tage en enkelt mere. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Andersen) (Rosk.a.). (FF):

Til ordføreren for VS skal jeg lige sige, at jeg har skam aldrig hævdet, at man bruger en masse penge til gavn for arbejderne. Det kunne jeg ikke drømme om at sige. Tværtimod, man tager pengene fra arbejderne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et kontaktorgan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter [af Schlüter m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXXI. Fremsat 19/3 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Det forslag til folketingsbeslutning, som det konservative folkeparti har fremsat, svarer jo stort set til det forslag, man fremsatte i 1971. Vi har det samme synspunkt over for forslaget, som vi havde dengang, og jeg kunne derfor nøjes med at henvise til de bemærkninger, jeg gjorde i 1971. Men jeg vil gerne understrege, at efter vor opfattelse har enhver regering den opgave blandt mange andre at søge kontakt med de organisationer — i dette tilfælde arbejdsmarkedets organisationer — hvis problemer på den ene eller den anden måde, afgørende måde, bliver berørt af det, regeringen beskæftiger sig med, og det, folketingsbeslutningen beskæftiger sig med. Vi tror ikke på, at det gavner en sådan kontakt, om man formaliserer den og lægger den ind i ganske bestemte rammer med dagsordener og faste mødedage osv. Vi har erfaring for, at så snart der er behov, hvad enten det er arbejdsmarkedets parter, der har et behov, eller det er regeringen, der har et behov, så vil vi være i stand til at drøfte tingene med de pågældende organisationer. Det agter vi også at fortsætte med, og vi tror altså, det er den bedste og smidigste og mest hensigtsmæssige måde at pleje dette samarbejde på.

Auken (S):

Jeg kan på mit partis vegne henholde mig til det, som økonomiministeren har sagt i anledning af det konservative forslag om oprettelse af et kontaktorgan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Efter socialdemokratiets opfattelse er det forslag, som de konservative nu har stillet igen, komplet overflødig, som økonomiministeren også var inde på — for der er i forvejen rige og gode muligheder for kontakt mellem en fornuftig regering og arbejdsmarkedets organisationer, parterne på arbejdsmarkedet — hvis formålet blot er at vare-